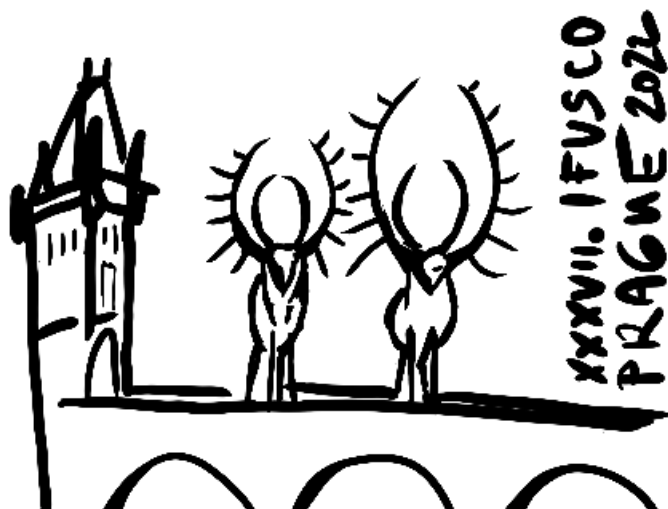

XXXVII.
International Finno-Ugric Students' Conference

Book of Abstracts

Charles University, Faculty of Arts
23. 5. 2022–27. 5. 2022

FILOZOFICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

Contents

Foreword	5
Adamovský Vít	6
<i>A sámánizmus és elemei a magyar népmesékben / Shamanism and its elements in Hungarian folk tales / Schamanismus und dessen Elemente in ungarischen Volksmärchen</i>	
Aderu Ramira (Адэру Рамира Софія Артемовна)	6
<i>Этнокультурные особенности вепсских похоронных причитаний / Ethnocultural features of Vepsian funeral lamentations</i>	
Anisimov Nikolaj (Анисимов Николай)	7
<i>«ЭНгекым ышта, поянґдара, кумылым шукта...»: удмурт-влакын шонымаштышт бучыран чонжо</i>	
Béres Mátyás	8
<i>Male-female opposition in the Mansi language</i>	
Bratina Tomáš	8
<i>The influence of Sámi and Kven language on the Northern Norwegian dialects</i>	
Dani Valentina	9
<i>Морфосинтаксические и фразеологические характеристики финского языка как иностранного на основе данных Международного корпуса финского языка как иностранного / Morphosyntactic and Phraseological Features of Finnish as a Foreign Language Based on Data from the International Corpus of Learner Finnish</i>	
Demin Rodion Sergejevič (Демин Родион Сергеевич).....	9
<i>ОБ ИСТОРИИ ВОЗНИКНОВЕНИЯ П.ЯРАШЬЮ УСТЬ-КУЛОМСКОГО РАЙОНА РЕСПУБЛИКИ КОМИ</i>	
Ermakov Natalia	10
<i>Ersa-mordva pulmaitkud kui tõekspidamiste ja uskumuste indikaator / Эрзя-мордовские свадебные причитания как индикатор верований и воззрения народа</i>	
Fedorova Valeriia	11
<i>Udmurt Traditions of Rites as a Means to Preserve the Udmurt Language in a Multilingual Environment</i>	
Gorbunova Anzhelika Vladimirovna (Горбунова Анжелика Владимировна).....	11
<i>Первая народная мордовская сказительница Ефимия Кривошеева</i>	
Koivunen Tomi	12
<i>Удмурт "кулэ" кывлӧн семантической субъектыслӧн вежлӧгыс</i>	
Kutergin Pavel	12
<i>Bilingual songs (chastushkas) in modern life in the udmurt village Dyrdashur (Sharkan district, Udmurtia)</i>	

Kuznetsova Anna	13
<i>Indigenous peoples: the UN and Russian perspectives</i>	
Lastochkina Yelena Grigorievna (Ласточкина Елена Григорьевна).....	14
<i>Фразеологизмыште метеоним-влакын кучылталтмышт</i>	
Lesage Suzanne	15
<i>The expression of possessor in Estonian: an experimental approach</i>	
Lillak Anti	15
<i>"Looking for a people behind a name: to whom are the medieval Votic ethnonyms referring?"/ "Otsides nime taga rahvast: kelle kohta käivad keskaegsed vadja etnonüümid?" / "В поисках народа за именем: о ком слагают средневековые этнонимы води?"</i>	
Makeev Anna	16
<i>Eesti maride ühenduste tegevus keele ja kultuuri edendajana ja säilitajana</i>	
Mäkelä Felix	17
<i>When words fail - North Saami queer vocabulary in motion</i>	
Medvedeva Maria Nikolajevna (Медведева Мария Николаевна).....	18
<i>Сохранение обрядов северных удмуртов посредством создания фольклорного студенческого ансамбля "Пужмер"</i>	
Minaříková Julie	18
<i>Pasi Ilmari Jääskeläinen ja yhdeksän muuta: suomikumma in context of fantastic literature</i>	
Minvaleev Sergei (Сергей Андреевич Минвалеев).....	19
<i>Kantalahden karjalaisten hautajaismenoja (tulokset tutkimusmatkasta Murmanskin alueelle v. 2021) / рус.: Погребальные обряды кандалакшских карелов (итоги экспедиции в Мурманскую область 2021 года)</i>	
Naoki Watanabe (渡辺 尚輝).....	20
<i>A Magyar Turanizmusról szóló szakdolgozatom bemutatása / An overview of my thesis on Hungarian Turanism/Венгерскöй туранизм йылысь менам докладъсь бöртас / Ülevaade minu lõputööst Ungari turanismi kohta</i>	
Nguyen Simon	21
<i>Twin-town relations in the Finno-Ugric World</i>	
O'Rourke Patrick	21
<i>Suomen Anbur-Seura</i>	
Romanova Marina	22
<i>Conceptualization of time in the Udmurt language</i>	
Ščegoļevs Dmitrijs	22
<i>Formation and assimilation of Kreewings subetnos in the territory of Latvia in the 15th–19th centuries</i>	
Shishov Nikita (Шишов Никита).....	24
<i>A magyar kormány magyar nemzeti kisebbségekkel kapcsolatos politikája 2010-2021 között</i>	

Strížková Dominika	25
<i>From dialect to language: Meänkieli and its development under the influence of Swedish</i>	
Števkó Andrej	25
<i>Representation of Sami people in Finnish literature for young adult readers</i>	
Tambi Sergei	26
<i>The history of the Estonian diaspora in the town of Toropets</i>	
Timár Bogáta	27
<i>The Migration of the Hungarians in Light of the Newest Archaeological Findings</i>	
Várkonyi Flóra	27
<i>Animal symbols and cultural identity in My Cat Yugoslavia by Pajtim Statovci / Eläinsymbolit ja kulttuurinen identiteetti Pajtim Statovcin Kissani Jugoslaviassa / Állatszimbólumok és kulturális identitás Pajtim Statovci Macskám, Jugoszlávia című regényében</i>	
Vojter Kitti	28
<i>A nganaszan inferenciális evidenciális funkciói első és második személyben</i>	
Volkova Sofiia	29
<i>СОФИН и суверенная Удмуртия - экономически осуществимая мечта?</i>	
Vorlíková Zuzana	29
<i>Semantics of intensifiers in Finnish</i>	
Vyatchina Maria	30
<i>Targeting Trachoma in early Soviet Russia: a Finno-Ugric perspective on the disease</i>	
Wojnarová Soňa	31
<i>Finnic and Slavic language contact zone in north-western Russia / Itämerensuomalaisten ja slaavilaisten kielikontaktit Luoteis-Venäjällä</i>	
Yamurzina Lyudmila (Ямурзина Людмила Васильевна)	31
<i>Tallinna mari seltsi naiste initsiatiivid</i>	
Yanzhimaev Boris (Янжимаев Борис)	32
<i>Radioactive contamination and reindeer herding in life of some Finno-Ugric peoples</i>	
Zamyatin Konstantin	32
<i>Russian language policy and support for the maintenance of linguistic diversity</i>	

Foreword

The International Finno-Ugric Students' Conference (IFUSCO) was first held in the spring of 1984 in Göttingen. As the IFUSCO-2019 organizers nicely put it in the foreword to their book of abstracts, it is "a yearly conference, organized by students for students, haphazardly moving from city to city each year". The conference has become widely popular among students as it serves as a friendly platform for young scholars to meet, share their experience and learn about cultural and academical happenings in the world of Uralic languages and cultures.

It first came to Prague in 1993 (at that time it was organized by Lenka Fárová who is now the head of the Department of Finnish Studies at our university). We are happy to host the conference again, and even happier to be able to meet again after the Covid pandemics when the conference had to be cancelled in 2020 and then, in 2021, it was held on-line only.

This is the reason we have decided to prepare it in a hybrid form which allows for a certain flexibility, should the conditions suddenly change for any of us. Unfortunately, with the Russian invasion to Ukraine and the restrictions the EU countries have imposed on Russia, involving limited visa permits, the number of Russian participants is rather low compared to previous pre-Covid conferences. There are about 50 participants in person and about 30 online participants which we consider a great success. Our main aim is to all be able to enjoy our time together.

This year, the presentations deal mostly with linguistics, folkore studies, history and only a few of them focus on literature. The book of abstract is prepared as an electronic version available online. The contributions have been arranged graphically and we do not take any responsibility for their content.

We would like to thank the Faculty of Arts for the possibility to organize the conference here, and especially the Department of Finnish Studies. The organizing would have been much more difficult without the help and support provided by Lenka Fárová. Our deep thanks belong to Jeremy Bradley who dedicated a great part of our Mari lessons to answering our queries about IFUSCO organizing. We would like to thank him as well as other guest speakers (Michal Kovář, Santeri Junttila, Tiina Klooster) for accepting the invitation. And, of course, we would like to thank all of you who have helped with translating and chairing the sessions.

The IFUSCO-2022 team:

Valentina Dani

Kateřina Jagořov

Petr Kujal

Dominika Strřkov

Zuzana Vorlíková

Soņa Wojnarová

Adamovský Vít

A sámánizmus és elemei a magyar népmesékben / Shamanism and its elements in Hungarian folk tales / Schamanismus und dessen Elemente in ungarischen Volksmärchen

Die uralte Tradition des Schamanismus kam der ungarischen Ethnographen des 19. und 20. Jahrhunderts (Diószegi, Róheim, Solymossy usw.) zufolge ins Gebiet des heutigen Ungarns aus Sibirien, von wo aus das ungarische Ethnikum ebenso stammt. Die Hauptrolle im Rahmen des rekonstruierten (!) ungarischen Schamanismus spielte der sog. Táltos, der nach dem Vorbild der sibirischen Schamanen eine zentrale Position auch in der damaligen ungarischen Gesellschaft einnahm. Er sollte ein Heiler, Wahrsager, geistiger Führer und Vermittler zwischen den Menschen, dem Himmel und der Unterwelt. Dieses Konzept wird heutzutage seitens der zeitgenössischen ungarischen EthnographInnen kritisiert und das Vorhandensein vom Relikt des sibirischen Schamanismus in Europa wird in Frage gestellt. Dennoch sind diese Elemente in der ungarischen Volkskultur und Mythologie fest verwurzelt. Zuerst wird der sibirische Schamanismus kurz thematisiert, der im Gegensatz zu dem ungarischen ausführlich dokumentiert ist. Danach folgt eine Beschreibung der Völkerwanderung der magyarischen Stämme von ihrer finnougriischen Urheimat. Der Kern dieser Arbeit besteht in der Problematik des „ungarischen Schamanismus“, dessen Fragmente in der Folklore, bzw. in der mündlichen Volksliteratur, angeblich überlebt haben sollen. Diese schamanistischen Motive werden anhand gewählter ungarischer Volksmärchen identifiziert, analysiert und bewertet.

Aderu Ramira (Адэру Рамира Софія Артемовна)

Этнокультурные особенности вепсских похоронных причитаний / Ethnocultural features of Vepsian funeral lamentations

Veps/Vepsians are a Finno-Ugric people, one of the indigenous small-numbered peoples of the North (Russian classification). They live in the area between Lake Ladoga, Lake Onega and Lake Beloye – in the Republic of Karelia, in Leningrad Oblast and in Vologda Oblast. Veps are divided into three groups according to the dialects of the Vepsian language: northern, middle, southern Veps. For the Veps, the rituals of the family cycle are especially important. The main stages of these rituals are wedding and funeral rites which were accompanied by lamentations. In that way, they became an inseparable part of the life of the Vepsian people. The funeral rite has preserved the performance of lamentations to this day by being more conservative. The funeral rite is an important part of the ethnic group's cultural worldview. Also, it is a one of the most striking indicators of the traditional culture's specifics and an important marker of ethnic identity. The Vepsian funeral lamentations have a function of a special language of communication with an individual who is in a “transitional” or “threshold” state, as well as communicating with the world of the dead. Also we can see a mythological representations, such as “the soul of a girl who is in a

“transitional” state. The aim of the study was to clarify the way the Vepsian funeral and burial lamentations, as well as a rites and rituals, perform the functions of ethnocultural markers, and to show how these cultural features distinguish Veps from neighboring and kindred peoples.

Anisimov Nikolaj (Анисимов Николай)

«ЭҢгекым Ышта, пояндара, кумылым шукта...»: удмурт-влакын шонымаштышт бучыран чонжо

Калык мифологийыште, шукыж годым фольклорым икте-весылан каласкалымаште, кызыт мартеат шымлыдыме, оҥай образ-влакым вашлияш лиеш. Мифологий сюжет-влак калыкын тўвыра традицийжым почын пуат да тўняужмашыжым, религийжым, йўлажым, койыш-кучышыжым, этнолингвистический процесс-влакым да т.м. ончыктат. Тиде докладыште удмурт мифологийысе неле, шымлыдыме образым почын пуэна – бучырам, палемдыман, калыкыште тудлан тўрлө вере ойыремалтше лўмым пуат. Тиде фольклор образ тюрк йылме гыч толын да удмурт-влакын демонологий системыштыже посна верым налын шога. Удмурт-влакын шонымышт почеш бучыралан кокыте характеристикым пуаш лиеш: ик могырым тудо озам пояндара, полша да секс могырым ласкандара, а вес могырым – тургыжланымашым, секс могырым виешлымашым, кап але уш черым конда. Южо верыште (Татарстан, Бавлинский районышто) тиде образ сай кончышым гына ончыкта. Бучыра тўрлө тўсыным налын кертеш: антропоморфныйым, зооморфныйым, «нулевоморфныйым» (капдыме). Чыла материалым шотыш налын, тиде чоным почын пуымаште кум шўрыным палемдаш лиеш: поянлыкым кондышо чон, пўржмарий/еҢгавате чон, черым кондышо чон. Палемдыман, ик образыште кўшнў палемдыме кажне могыржо але иктыже гына лийын кертеш, тыге, мутлан, бавлинский удмурт-влакын.

Бачыра чоным шымлашлан шанче литературым ончен лекме, но эн тўнҥ надырым авторын закамский удмурт-влак деке коштмо экспедиций материал-влак пыштеныт. Материалым тыгак «В контакте», «Facebook», «Одноклассники» интернет-ресурс полшымо дене погымо, тыгак «WhatsApp» приложенийым кучылтмо. Эн тўнҥ источник – бучыра нерген мифологий ойлымаш-влак.

Béres Mátyás

Male-female opposition in the Mansi language

A nő- és hímnemű jelöltek közötti különbségtétel a világ minden nyelvében megmutatkozik valamilyen szinten. Egyes nyelvekben erre külön grammatikai eszközök állnak rendelkezésre, azaz a biológiai nem (sexus) grammatikai kategóriaként (genus) is jelen van, de olyan nyelveket is találunk, amelyekben a nemek szerinti elkülönülés a személyes névmások szintjére korlátozódik. Előbbi csoportba tartozik az indoeurópai nyelvek többsége, míg utóbbira az angol nyelv lehet a legkézenfekvőbb példa. A nyelvtani nem szerepe azonban túlmutat a szemantikai funkciókon, elsődlegesen ugyanis morfoszintaktikai rendeltetéssel bír. A nem tehát a nyelvi rendszer egyik központi részeként van jelen a genus ismerő nyelvekben. De mi a helyzet akkor, ha az adott nyelvben nem ismeretes a genus fogalma? Előadásomban egy általános tipológiai áttekintést követően erre a kérdésre keresem a választ. Vizsgálatom tárgya a manysi nyelv volt, melyben – akárcsak az uráli nyelvcsalád teljes egészében – a denotátum biológiai nemének kifejezése lexikai eszközökkel történik a grammatikai nem hiányából fakadóan. Céлом, hogy rámutassak azokra a sajátosságokra, amelyek a manysit – különösen annak északi (szoszvai) változatát – jellemzik. Hiába nem ismeri ugyanis a genus a nyelvcsalád többi tagja sem, az egyes nyelvek egészen eltérő stratégiákat alkalmaznak a denotáció során. Az általam vizsgált fogalomkörök közé tartoznak többek között a rokonságnevek, foglalkozásnevek, illetve a hím és nőtény állatok elnevezései. A manysi nyelvi adatok forrásául a Munkácsi Bernát gyűjtésein alapuló, Kálmán Béla szerkesztette Wogulisches Wörterbuch, a Lujimā Sēripos nevű manysi újság, illetve az Ob-Ugric Database főként folklórszövegeken alapuló korpusza szolgált.

Bratina Tomáš

The influence of Sámi and Kven language on the Northern Norwegian dialects

Northern Norway is an area in which several nations, such as the Sámi people, the Norwegians, or the Kvens have coexisted for centuries. Despite the linguistic diversity that characterizes this area, and which may have led to various morphological, syntactic, semantic, or phonological specifics, local Norwegian dialects have rarely been the subject of research.

In my presentation, I would like to draw attention to the northernmost and easternmost part of Norway, Finnmark, and specifically to its interior. This is an area that has historically been closely linked to the Finno-Ugric population. The coexistence of Norwegian as a representative of the Indo-European languages and Sámi or Kven as representatives of the Uralic languages may have resulted in several specific features. My goal is to present those features related to morphology and syntax.

Dani Valentina

Морфосинтаксические и фразеологические характеристики финского языка как иностранного на основе данных Международного корпуса финского языка как иностранного / Morphosyntactic and Phraseological Features of Finnish as a Foreign Language Based on Data from the International Corpus of Learner Finnish

Тема доклада касается морфосинтаксических, фразеологических и лексических особенностей финского языка как иностранного на основе данных Международного корпуса финского языка как иностранного (International Corpus of Learner Finnish).

Доклад представляет собой анализ текстов русскоговорящих и чешскоговорящих студентов финского языка как иностранного. В корпусе находится 178 текстов уровня В1 от чешскоговорящих студентов и 102 текста от русскоговорящих студентов. Студенты изучали финский язык в Чехии и в России. Корпус не содержит текстов иностранных студентов, изучивших финский язык в Финляндии, чтобы контекст обучения финскому языку был как можно больше сравнительным среди студентов.

Цель доклада – определить, какими являются самые распространенные морфосинтаксические, фразеологические и лексические ошибки в текстах русскоговорящих и чешскоговорящих студентов уровня В1 и также определить, отличаются ли тексты чешскоговорящих студентов финского языка как иностранного от текстов русскоговорящих студентов по количеству и типологии ошибок.

Теоретическая база доклада – теория финского языка как иностранного, корпусная лингвистика.

Demin Rodion Sergejevič (Демин Родион Сергеевич)

ОБ ИСТОРИИ ВОЗНИКНОВЕНИЯ П.ЯРАШЬЮ УСТЬ-КУЛОМСКОГО РАЙОНА РЕСПУБЛИКИ КОМИ

Ярашью меститчöма Коми Республикалöн Кулöмдін районын. Öнi посё-локын олö 375 морт. Социальной инфраструктураыс Ярашьюын артмö школаысь, челядь садйысь, клубысь, поштаысь, фельдшерско-акушерской пунктысь да котельнойысь. Уджалан сфераыс öнi ёна дзескыдмöма. Эм сöмын 3 ашöра уджалысь. Мукöдсикас уджаланін посёлокын абу.

Ярашью нимыс артмöма кык кывйысь: Яраш - Герасим, ю – река; Ярашью – река Герасима. Ми юасим татчöс йöзылысь, мыйла тадзи ним-тöмаöсь посёлоксö. Миянлы вочавидзис 130 морт. На пысь 66 морт (51%) шуис «яр-ош-ъ-ю» пö, «яр ошъяс юын», 52 морт (40%) «Яраш ю нимысь» пö и 12 морт (9%) «Яраш морт нимысь» пö.

Официальной справочникын Ярашью артман каднас лыддысьö 1956 во. Но тайö абу стöч кадпас. Сидз, коми Википедияын индöма 1950 вояс. Та вöсна ми нуöдiм ашöр туялöм, сёрнитiм пöрысь йöзкöд, туялiм архив ма-териальяс.

Ярашьюса школа музейын эм посёлөклöн история йылысь альбом, и сэнi индöма, мый 1947 воын посёлок инын вöли Вольса вöрпунктлöн Вели-копольскöй мастерскöй участок. 1948 воын вайисны медводдза тракторьяс, восьтiсны школа, заводитiсны стрöитны баракьяс, вöрпунктлысь контора, нянь пöжаланiн, вузасянiн, электростанция. 1950 воын стрöитiсны нин кык да нель патераа керкаяс да клуб. Пöрысь йöзлöн казтылöм серти, тайö керкаясас ёнджыка олісны немечьяс: Швин, Шель, Герлинг да мукöд. Найöс татчö вайöдiсны Вежаю спецпосёлоьсь.

Ярашью посёлөклöн артман историяыс зэв топыда йитчöма матысса спецпосёлокьяслöн историякöд. Та вöсна ми туялiм Вежаю спецпосёлок-лысь историясö. Сийö артмöма 1930 воын, а 1933 воын сэнi нин вöлöма 581 морт, Поволжьеын репрессия улö сюрöм немечьяс. Öнi посёлокыс овтöм.

И сидз, Ярашьюлöн артман кадпасыс ёна водзджык официальной кадпасысь, стöчджыка кö - 1947 во. Татшöм ыджыд торъялöмылысь пом-касö ми кутам туявны водзö на.

Ermakov Natalia

Ersa-mordva pulmaitkud kui tõekspidamiste ja uskumuste indikaator / Эрзя-мордовские свадебные причитания как индикатор верований и воззрения народа

Ettekanne käsitleb ersa-mordva pulmaitke ja nende kasutust tänapäeval. Teema valikul lähtusin oma rahvusest, olen ersamordvalane. Pärit olen Ardatovo rajooni, Luvne külast. Seal on ka itkutraditsioon ja nendega seotud kombed veel mõningal määral elujõulised.

Kasvukeskkond on andnud mulle võimaluse jälgida itkudega seotud rahvapärimust Mordvamaa külades tänapäeval ning tekitanud huvi rahvakultuuri vastu tervikuna. Lisaks sellele olen töötanud arhiivides ja käinud itke kogumas.

Ersa-mordva itkude juured ulatuvad kaugesse minevikku. Nendes juurtes ja kristluseelsetes uskumustes peegeldub ajalooline tegelikkus, milles rahvas elas: loodustingimused, töötingimused, kontaktid teiste rahvastega ning etnilised vastasmõjud.

Siin me saame häha religioossed ja paganlikud mõjud ja selle kaasneva evolutsiooniga tekkinud sünkretismi, mis onsügavalt juurdunud omapärastele uskumustele ja tavadelening säilinud tänapäevani.

Itk on poeetiline monoloog surnute ja elavate, inimeste ja jumalate vahel. Itkemine kuulub suuresti naiste traditsiooni kui üks rituaalse kommunikatsiooni viise elavate ja surnute vahel ning ka kogukonna huvide edendamine.

Mõrsjaitke tänapäeva ersa pulmades ei mäletata-esitata ega järgita oma rahva traditsioonilisi pulmakombeid. Järgitakse vaid mõndasid arhailisid kombeid, mis on seotud esivanemate kultusega. Meieni on säilinud ka mõned pulmatavad: õnnistamine, pulmapäeva määramine ja mõnedes külades on taastunud neiupõlvega hüvastijätmine Nelipühade päeval.

Kokkuvõtteks saab teha järelduse, et 19. sajandi lõpust kuni käesoleva ajani ka paljud itkud- ja nendega seotud kombed märkimisväärselt muutunud, taandunud ja isegi hääbunud. Esmajärjekorras on hääbunud pulmaitkud ja nendega seotud eelkristliku taustaga kombed. Pulmaitke esitatakse ainult kontserdilaval ja etendustel, vähesel määral pulmades. Pulmaitkud ja nende tekstid näitavad rahva ajalugu, uskumusi, traditsioone ja tõekspidamisi.

Участие в конференции поддержана Программой Родственных Народов и Ассоциации Народов Эстонии (Hõimurahvaste Programm ja Eestimaa Rahvuste Ühendus).

Fedorova Valeriia

Udmurt Traditions of Rites as a Means to Preserve the Udmurt Language in a Multilingual Environment

The present presentation aims to explain the role of rituals and rites as a conservation space for the Udmurt language in the Udmurt Republic, the Russian Federation. Udmurts live side by side with various ethnic groups, such as Russian, Tatar, Mari, Bashkir, and others. The fact that Udmurts are indigenous people in the Udmurt Republic, on the one hand, makes the Udmurt community still eager to maintain their identity. On the other hand, they must adapt, relate, and cooperate with communities across ethnic groups and that makes Udmurt society face two realities, namely adapting and maintaining the identity inherited from their ancestors. Previous studies have found that to preserve a language people can use the traditional arts, rites and rituals in which the classical lyrics are sung as one of the conservation media of the Udmurt language. This presentation specifically describes the potential of traditional arts, rites and rituals as a conservation medium for the Udmurt language. Furthermore, there is an opportunity that language can be used not only for identifying the community but also as means of strengthening the identity of the Udmurt community in the Udmurt Republic.

Gorbunova Anzhelika Vladimirovna (Горбунова Анжелика Владимировна)

Первая народная мордовская сказительница Ефимия Кривошеева

Ефимия Петровна Кривошеева (1867-1936) – первая народная мордовская (эрзя) сказительница, чьё имя первым дошло до современного читателя и учёного-фольклориста. Сказительница Кривошеева получила известность как в России (на тот момент Советский Союз), так и в мире, благодаря такому жанру устного народного творчества как «плач». Самые знаменитые её произведения – это «Плач о Кирове». Он был выбит золотыми буквами в г. Ленинграде (сейчас это Санкт-Петербург) в музее им. Кирова. Второй известный плач - «Как мне горе моё выплакать», причиной создания которого стало личное горе – смерть от голода и болезней семерых детей из одиннадцати. Кривошеева – замечательный поэт-импровизатор, уникальность её в том, что сказительница была совершенно неграмотной, но произведения ею созданные, были изучаемы известными учёными – фольклористами и лингвистами с мировыми именами. Имя Ефимии Петровны вошло в золотой фонд мирового фольклора. В этом году ей исполняется 155 лет.

Koivunen Tomi

Удмурт "кулэ" кывлӧн семантической субъектыслӧн вежлӧгыс

Удмурт кывйын эм модальной кыв "кулэ" 'колӧ'. Став грамматикаясын гижӧма, мый "кулэ" кывйӧн семантической субъектыслӧн вежлӧгыс пыр лоӧ сетан вежлӧг, либӧ сы йылысь нинӧм абу гижӧма. Збыль кывйын век жӧ видзӧны тшӧтш нимтан вежлӧг. Ме лыдди 11 небӧг, кодъясын гижӧма удмурт либӧ перым грамматика йылысь. Презентацияам ме сёрнита сы йылысь, мый небӧгъясас сулалӧ "кулэ" кывлӧн субъектыслӧн вежлӧгыс йылысь да кутшӧм вежлӧг видзӧны збыль удмурт кывйын. Ме тшӧтш ӧткодяла удмурт "кулэ" кывсӧ коми "ковны" кывйыскӧд. Та кывъяс абу ӧткодьӧсь, сы понда мый удмурт "кулэ" ог вежсьы; сійӧ аддзисьӧ тшӧтш синтаксисын.

Kutergin Pavel

Bilingual songs (chastushkas) in modern life in the udmurt village Dyrdashur (Sharkan district, Udmurtia)

In modern times, there is a significant interest in folk art and traditional culture, as evidenced by the increase in the number of folklore groups, interest in studying and replenishing the local archive with folklore materials, various projects related to the promotion of traditional culture in the field. The same processes are observed in the

municipal districts of the Udmurt Republic - in the regions of the Udmurt Republic. In the presented report, attention is focused on the existence of the song tradition in the village of Dyrdashur in the Sharkan region of the Udmurt Republic in the modern space. In the village, many songs and chastushkas are performed in both Udmurt and Russian. They sound at various events - family and village holidays, concerts. Our attention was attracted by chastushkas as the most popular genre of local tradition, reflecting the interaction of the Udmurt and Russian languages. The functioning of song genres, namely the chastushka genre, in two languages (Russian and national) is typical for all ethnic regions, since Russian is the state language of communication for all peoples living on the territory of Russia. In the Sharkan district of the Udmurt Republic, Russian population has been living since the second half of the nineteenth century, which inevitably entailed the need for the Udmurts to communicate in Russian. The analysis of the poetic text made it possible to single out three groups of chastushkas, differing from each other not only in content, but also in the degree of concentration the resources of BOTH the vernacular and the Russian languages. The nature of the borrowing of Russian vocabulary, the attitude towards it, and the functional properties of the borrowed word in the recipient language.

Kuznetsova Anna

Indigenous peoples: the UN and Russian perspectives

Speaking about the rights of indigenous peoples, it is important to introduce the term 'indigenous peoples' and explain its usage in the UN and Russia.

The term 'indigenous people' first appeared with the ILO Convention on Indigenous and Tribal Populations No. 107 adoption in 1957. In the 1989 Convention, the term 'indigenous peoples' was specified. According to it, indigenous peoples are the descendants of those who inhabited the country or geographical area of which this country is a part, at the time of its conquest or colonization, or at the time of the establishment of existing state borders, and who, regardless of their legal status, retain some or all of their social, economic, cultural and political institutions.

The Russian Federal Law "On Guarantees of the Rights of Indigenous Peoples of the Russian Federation" (1999) declared that small-numbered indigenous nations are peoples who live in the territories of the traditional resettlement of their ancestors, preserve the traditional way of life and household, whose number is less than 50 000 peoples and who identify themselves as independent ethnic communities.

Thus, the UN term can be applied to Russian Finno-Ugric peoples. However, Russian legislation has another definition of the term; Russia has not ratified the UN declarations on indigenous peoples and does not recognize many Finno-Ugric as indigenous. One of the main reasons for Russian non-ratifying the UN conventions is the regulations on land ownership (in Russia, indigenous peoples cannot own the lands), and the absence of a procedure for land claims solutions.

Фразеологизмыште метеоним-влакын кучылталтмышт

Йылме – знак системе, тудо кажне калыкын илыш умылымашыжым почын пуа. Йылмыште калыкын шонымашыже, шижмашыже, шинчымашыже, моштымашыже, уш-акылже да т.м. ончыкталтеш.

Метеорологий (грек *meteora* «кавасе явлений» да *logos* «тунемаш») – мландысе атмосфере да тушто ышталтше процесс-влак нерген науко. Метеоним – йылмын кўлешан ужашыже. Пўртўс айдемын, поснак марий калыкын, илышыштыже кугу рольым модеш. Эше курым дене айдеме пўртўсым, игечым эскерен шоген. Метеорологий фольклорын изирак жанрлаштыже сайынак палдырна.

Докладыште метеоним-влак фразеологизмыште семантике могырым шымлалтыныт.

Марий йылмыште шуко фразеологизм-влак игечым огыт ончыкто, а айдемын илыш радажым ончыктат. Семантикым шотыш налын, тыгай метеоним-фразеологизм-влакым палемдаш лиеш:

1. Айдемын тўжвал тўсшө: мардеж вуй, мардеж вуян, мардеж вакш гай.
 2. Айдемын физический состоянийже: волгенче гай кояш, могырлан йўштын-шокшын чучеш, лавыра гыч лекташ.
 3. Эмоций могыр: ни йўштө, ни шокшо огыл, пуйто яндар каваште, кўдырчө рашкалтен.
 4. Интеллектуальный могыр: вуйышто мардеж, вуйжо яндар.
 5. Кутырымо сфер: мардежыш мутым кышкаш, пуйто умшашке вўдым подылаш.
 6. Мораль могыр: мардеж кушеч пуалеш, лавырам кышкаш, телым лумым йодын от нал.
 7. Айдемын койышыжо, илыш радамже: вуйышто мардеж, лавыраш тошкаш, мардеж ваштареш шўведаш.
 8. Илыш условий, обстоятельстве: вуй ўмбалне пыл погына, йўштат шокшат огыл, тул-вўд вошт лекташ.
 9. Социальный илыш: кўсеныште мардеж коштеш (шўшка), яндар вўдышкө лукташ.
- Иктешлен каласаш гын, фразеологизмлаште метеоним-влак гоч айдемын көргө чон-шижмашыжым ужын кертына.

Lesage Suzanne

The expression of possessor in Estonian : an experimental approach

Estonian, like many other Finno-Ugric languages, has a reflexive possessive, i.e. a possessive that tends to refer only to subjects and a non-reflexive possessive that tends to refer only to an element other than the subject. Another property of Estonian is that the possessor is not expressed when it is unambiguous or irrelevant in the context.

This talk will investigate how native speakers of Estonian use the different strategies available for expressing the possessor: the lack of possessive, the use of a reflexive or non-reflexive possessive, and the genitive noun referring to the possessor.

I hypothesise that absence of possessor expression is more used (1) when there is no ambiguity about the possessor (as this strategy is inherently ambiguous), (2) when the possessor is in coreference with the subject (as the lack of form requires a more salient antecedent). (3) When the antecedent is a non-subject, as the genitive possessor is used more frequently when the possessor is ambiguous (as this strategy is more costly than the non-reflexive possessive).

To test these hypotheses, I performed a production experiment, in which participants had to describe pictures following a prompt. The experiment has four item conditions:

Two objects of different kinds + the possessor corresponds to the subject

Two objects of different kinds + the possessor corresponds to the non-subject

Two objects of the same kind + the possessor corresponds to the subject

Two objects of the same kind + the possessor corresponds to the non-subject.

Hypotheses (1) and (3) are confirmed but there is weaker evidence for (2). A Bayesian model confirms these visual observations.

Lillak Anti

"Looking for a people behind a name: to whom are the medieval Votic ethnonyms referring?"/ "Otsides nime taga rahvast: kelle kohta käivad keskaegsed vadja etnonüümid?" / "В поисках народа за именем: о ком слагают средневековые этнонимы води?"

В поисках народа за именем: о ком слагают средневековые этнонимы води?

Исследователи, занимающиеся историей этнической группы, сталкиваются с вопросом, насколько далеко в прошлое можно проследить эту группу. Довольно часто предпринимаются попытки совместить упоминаемые в письменных источниках этнонимы с археологическими и лингвистическими данными. Однако, поскольку определение современных народов в значительной степени происходило в Новое время, необходимо иметь в виду, что в прошлом этнонимы могли использоваться для других принципов. Это, в свою очередь, часто затрудняет отождествление

исторических этнонимов с конкретными этническими группами. Рассмотрим этот вопрос подробнее на примере вожан в XII–XVI веков.

Водь, вожане – малочисленный прибалтийско-финский народ, древние ареалы которого находятся в основном на северо-западе России, но в прошлом населявший и Восточную Эстонию. В Новое время (XIX–XX вв.) вожане называли себя *vad'd'alaizõd, vai rahvaz* или *maavätsi* («земледельцы»). Со средних веков мы не знаем автономии воды, но предполагается, что этот был *vajjalain*. В других письменных источниках этого периода зафиксированы только те названия, которые были о вожанах написаны другими, в основном славянами. Среди русских источников мы находим этнонимы, прежде всего, водь и вожане, которых исследователи связывают с древнейшим Ижорским плато, но также и, например, Новгородчиной так называемой Водской пятиной. Этноним чудь, который часто используется в русских источниках, относился к различным прибалтийским финнам, а также к вожанам в низовьях реки Луги (эта группа сохранила культуру водь до наших дней). Этноним нарова/нерева, возможно, использовался для жителей прибрежных районов реки Нарвы, чьи погребальные обычаи указывают на их принадлежность к прибалтийско-финскому происхождению. Позже названия народов чудь и нарова исчезли из обращения. Причинами этого могло быть изменение идентичности и ассимиляция местных прибалтийско-финских народов русскими, но, возможно, отчасти и изменение терминологии самих учёных, говорящих об этих народах.

Makeev Anna

Eesti maride ühenduste tegevus keele ja kultuuri edendajana ja säilitajana

Eestis Hetkel tegutseb kaks ühendust. MTÜ Tartu Marilaste Liit ja MTÜ Tallinna Mari Selts. Marilaste seltsitegevus sai alguse Eesti Mari Seltsist (01.06. 1990a.), mis oli asutatud mäemari tudengi Valeri Alikovi initsiatiivil eesmärgiga Eesti ja Marimaa kultuuri ja hariduskontaktide vahendamiseks. Üks esimesi suundi tema loominguks oli mari tähestiku latiniseerimine ja mari keele populariseerimine. Samal aastal, mis asustati selts Tallinnas käis maride ajakirjanike ja teadlaste esimene delegatsioon, avas oma ukseid esimene mari pühapäevakool Tallinnas. 1992 selts toetas õppima tulnud mari tudengeid. Väljapaistvaid marisid pidasid kontakte Eestiga tähtsaks ja said aru, et see aitab kaasa nende endi rahvusliku identiteedi kindlustamisele, keele ja kultuuri säilitamisele. Iga aasta külastasid mari folkloori ansambliid Eestit seltsi toel. 1999 Eesti-Mari Selts ümber nimetati Mari Kogukonnaks. 24.04.2006 Tartus asustati MTÜ Tartu Marilaste Liit, peamiselt liikmed on endised mari tudengid. Liidu juures tegutseb folkloori ansambel Mari kumõl. Tartu marid Hõimurahvaste programmi projektide abil annavad välja mari raamatuid, tehes koostöö Marimaa kirjanikutega, luuletajatega ja teadlastega. Iga aastast liit korraldab Sangari päeva ja Mari keele päeva. Tartu Maride Liidu endine esimees Vasili Nikolaev peab 20 aastat MariUver.com kodulehe, kus jagatakse rikkalik uudiste portaal maride elust

maailmas. Jaanuaris a. 2008 Tallinasse elama naasnud mari tudengid asustasid Tallinna Mari Seltsi. Selts a.2014 võtis kasutusse uusi töö vorme: mari tikandi kool; a.2016 tegutseb mari laste pühaävakool; hiljuti sündis folklooriansambel, iga aastaselt korraldatakse Eesti maride laste laagrid. Mari seltsid Eestis kannavad oma keele ja kultuuri laiemale maailmale, arendavad ja edendavad oma kultuuri, säilitades oma juuri.

Mäkelä Felix

When words fail - North Saami queer vocabulary in motion

Dán dutkamušas mun dutkán davvisámegiela seksuála -ja sohka-bealvehádagaid guoskevaš tearpmaid, arvedávgetearpmaid. Ulbmilin lea gártet davvisámegiela arvedávgetearpmat eanas 2000-logus. Giedahalan maid makkár aktevrat oassálaste davvisámegiela sátneráhkadeami ja sátnoovdáneami bargui (journalisttat, giellabargit jna.). In adde rekommendašuvnnat dahje árvoštallan proseassaid. Dutkamuš lea vuosttaš mii giedahallá sámegiela arvedávgesániid ja sámegiela giellagáhttema viidásabbot.

Giedahallema várás geavahan Ulrich Ammona (2003) málle, man mielde gávdno vihtta sosiálalaš fámut mat váikkuhit giellagáhttemii: 1) ámmátčáliid teavsttat 2) giellaauktoritehttat omd. giellabargit 3) njuolggadusat omd. sátnegirjjit 4) eará giellaáššedovdit ja 5) álbmot. Lásihan ieš vel 6) olbmot geain leat fáttá gelbbolašvuolta dahje vásáhusaid das 7) priváhtaolmmoš. Okta olmmoš sáhtá bargá mángga fápmun.

Materiála fátmasta guovtte sátnelisttu (aktevra 2) 2018-2019, 14 sátnegirjjiid (aktevra 3) 1979-2022, oktiibuot 120 čállon odđasiid Sveriges sámerádios, NRK Sámis ja Yle Sámis (aktevra 1) 2007-2021 ja guovtte jorgalusaid (aktevra 1, 6): ruoŋagielas davvisámegillii (2013) ja suomagielas davvisámegillii (2017). Ohcen materiála ja materiála čáda muohtaspábbametodain. Dagan analyisa sihke kvantitatiivvalaččat ja kvalitatiivvalaččat.

Analyisa čájeha ahte materiálas gávdno ollu variašuvdna. Tearpmat oppalaččat fátmasta riikkaidgaskasaš sániid ja sis heivehuvvon sániid. Materiálas gávdno dušše vehá ng. boaris sátnovuorká iige giige geavaha dan aktiivvalaččat. Sátnegirjjiid tearpmat earránit čielgasit eará materiálas.

Muhtumin tearpma sátneluohkká earrána aktevrra mielde. Loatnasátni queer lea nu heivehuvvon gillii ahte dat lea sojahangoahtán (veardida Mäkelä 2020). Dasa lassin tearpmat earránit maid váldogielaide mielde: dárobeale geavahit eambbo -fiila go -seksuála (omd. homofiila ja homoseksuála), mii geavahuvvon eambbo ruota -ja suomabeale. Materiálas gávdno maid moadde rievdadusat mediadáluid badjedoahpágiid geavaheamis. Dutkamuš čájeha ahte davvisámegiela arvedávgetearpmat leat rievdan ja ain rievdit.

Medvedeva Maria Nikolajevna (Медведева Мария Николаевна)

Сохранение обрядов северных удмуртов посредством создания фольклорного студенческого ансамбля "Пужмер"

“Пужмер” - это студенческий фольклорный ансамбль. Главной целью ансамбля является сохранение обрядовых традиций северных удмуртов. В современном мире молодежь стремится уехать из деревень в города, тем самым утрачивается связь со старшим поколением, теряются фольклорные традиции и обряды, которые передавались из поколения в поколение. В связи с этим очень актуальна тема создания фольклорного ансамбля “Пужмер” на базе нашего института. В деятельность ансамбля могут присоединиться все желающие студенты, которые хотели бы изучать народное творчество. Командой был проведен опрос среди студентов ГГПИ для выяснения знаний фольклорных традиций и обрядов. По результатам анкетирования выяснилось, что большинство опрошенных не могут сказать о существующих обрядах. Студенты не знают фольклор своего народа, тем самым мы можем с уверенностью сказать, что данный проект актуален и важен среди молодежи.

Одной из важнейших задач нашего проекта является поиск особенностей фольклора северных удмуртов, разработка концепции работы студенческого фольклорного ансамбля “Пужмер”

Для деятельности ансамбля мы привлекали студентов и выходили на кураторские часы, проводили личные беседы и размещали объявления. На данный момент в нашем ансамбле состоят 34 активных студентов ГГПИ. К работе привлекаются учащиеся МБОУ «СОШ № 17 им. И.А. Наговицына» г. Глазова.

В рамках реализации проекта планируется собрать элементы обрядов северных удмуртов на территории Глазовского, Базинского и Ярского районов, разработать постановки на основе собранного фольклора и создать видеоматериалы, выехать в общеобразовательные учреждения и среднее специальные учебные заведения г. Глазова и Глазовского района для демонстрации обрядов.

Minařiková Julie

Pasi Ilmari Jääskeläinen ja yhdeksän muuta: suomikumma in context of fantastic literature

Suomikumma, also known as Finnish Weird, is a contemporary literary phenomenon originating from tendencies already existing in literature but at the same time presenting concepts and ideas so unique that it has earned its name by right. More a trend than a genre, often compared to magical realism, Finnish Weird never stops fascinating and surprising its readers with new ways of bending of what we consider “reality” to its own twisted image.

In my presentation, I would like to explore the specifics of this subgenre (however unfitting this label may be, as I will try to prove), its ways of manipulating readers' perception and ultimately the opposition of real and surreal, which is crucial for Finnish Weird. Suomikumma, as first described in Johanna Sinisalo's 2011 essay, may appear as a fairly new trend, but its roots extend as far to Finnish literature as to Aleksis Kivi's *Seitsemän veljestä*, the first novel written in Finnish.

In the latter part of the presentation, I would like to demonstrate some of the specifics of this trend as seen in *Lumikko ja yhdeksän muuta*, a novel by Pasi Ilmari Jääskeläinen, and also compare these findings with some of the general theories of the fantastic literature.

Keywords: Finnish Weird, suomikumma, reaalfantasia, speculative fiction, fantastic literature, fantastical elements, Jääskeläinen

Sources:

JÄÄSKELÄINEN, Pasi Ilmari. *Reaalfantasian syvin olemus* | Jäniksenselkäläisen Kirjallisuuden Seura. Wayback Machine [online]. Available from: <http://web.archive.org/web/20100813173533/http://pazi.vuodatus.net/blog/292798>.

SINISALO, Johanna. *Weird and proud of it* | Books from Finland. Books from Finland [online]. Copyright © Writers and translators. Available from: <http://www.booksfromfinland.fi/2011/09/weird-andproud-of-it/>

TODOROV, Tzvetan. *The Fantastic: A Structural Approach to a Literary Genre*. Ithaca, NY: Cornell University Press, 1975. ISBN 978-0801491467.

TRAILL, Nancy H. *Possible Worlds of the Fantastic: The Rise of the Paranormal in Fiction (Theory/Culture)*. Toronto: Univ of Toronto Pr, 1996. ISBN 978-0802007292.

Minvaleev Sergei (Сергей Андреевич Минвалеев)

Kantalahden karjalaisten hautajaismenoja (tulokset tutkimusmatkasta Murmanskin alueelle v. 2021) / рус.: Погребальные обряды кандалакшских карелов (итоги экспедиции в Мурманскую область 2021 года)

Venäjän Murmanskin alueen karjalaisten hautajais- ja muistajaismenot pääosin kuuluvat yleiskarjaiseen perinteeseen. Ruumiin pesemisen jälkeen naisvainaja puettiin valkoiseen feresiin, päähän verhottiin huivilla, jalkoihin pantiin pitkät valkoiset sukat ja tohvelit. Miehet puettiin paitaan, puseroon tai takkiin. Itkuvirsittäjä itki karjalaksi arkun vieressä, muut hautajaisten osallistujat rukoilivat yleensä venäjäksi. Ruumis haudattiin kolmantena päivänä kuoleman jälkeen. Hautaa savustettiin kotitekoisen suitsutusastian avulla, sitten jokainen hautajaisten osallistujista heitti avattuun hautaan kuparisia kolikoita (1-2 kopeekkaa). Nyt heitetään vain kolme kourallista maata. Umpeen luotu hauta savustettiin taas. Hautajaisten jälkeen vainajan talossa pidettiin muistajaiset, jonka aikana kestittiin piirakoilla ja puurolla, yleensä hirssipuurolla. Vainajaa muisteltiin vain kahdella ryyppypikarilla vodkaa - ei enemmällä.

Maahanpanijaisten jälkeen haudalle vainajan jalkapuoleen asennettiin kahdeksanpäättyinen risti ja myöhemmin usein myös kropnitsa. Haastateltavamme korostivat, että kropnitsat ovat karjalaisten hautajaismenojen ominaisuus. Kantalahden karjalaiset sitoivat suikaleen pellavakangasta (karj. tuulipaikka) hautaristiin heti hautauksen jälkeen tai muistopäivien aikana. Paikalliset karjalaiset kertoivat, että neuvostoaikana Zelenoborskiin ja Knäsöiin tulleet udmurtit joivat ja lauloivat hautausmaalla muistajaisten aikana. Kantalahden karjalaiset taas söivät muistoateriaa kotona, koska he uskoivat, että syöminen ja juominen hautausmaalla oli syntistä hommaa.

Hautausmaalla ripoteltiin suurimoa, murennettiin munia haudalle. Kolvitsassa hirssia ripoteltiin haudan lähellä olevalle pöydälle, jotta "linnut nokkivat, lintu nokkii ja hänelle siellä (tuonelassa) tulee hyvä". Vanhojen kansanuskomusten mukaan linnut toivat osan haudalle jätetyistä herkuista taivaalle, missä kuolleiden ominaisten sielut saivat niitä maistella. Zelenoborskista asuva Galina Langujeva (s. 1935) kertoi, että hänen Fjokla Ivanova-äitinsä nähdessään kalastuksen aikana veneen lähellä uivan sorsan tai lentävän linnun puhutteli itkien linnulle ja pyysi sitä sanomaan terveiset kuolleelle pojalleen («Šano tervehyisie miun pojalla»).

Naoki Watanabe (渡辺 尚輝)

A Magyar Turanizmusról szóló szakdolgozatom bemutatása/An overview of my thesis on Hungarian Turanism/Венгерскöй туранизм йылысь менам докладьсь бөрмас/Ülevaade minu lõputööst Ungari turanismi kohta

(Magyar) A magyar turanizmus ideológiája, amely ragaszkodik a magyar nemzet és a korábban elfogadott ural-altáji nyelvcsalád népei közötti kapcsolathoz, az utóbbi években újjáéledt, olyannyira, hogy maga a magyar kormány is megváltoztatta az ideológiával kapcsolatos nézeteit. Elgondolkodtató, hogy miért és hogyan változott a kormány politikája. A kérdés megválaszolásához számos tényezőt kell figyelembe venni, többek között az emlékezetpolitikát, az etnoszimbolizmust, a turanizmus jelentőségét a magyar történelemben, valamint Kásler Miklós, az emberi erőforrások miniszterének szerepét. Februárban sikeresen megvédtem a mesterképzés szakdolgozatomat ahol a következő kérdést derítettem fel. Szándékom hogy a kutatásaimat ebben az előadásban szemléltessem.

(Коми кыв) Венгерскöй туранизм йылысь сёрнияс, көні шусьö венгерскöй войтырлөн урал-алтай кывкотыркөд (водзджык лыддысисны öти кывкотыр пыдди) öтув вужьяс йылысь, бөрья кадö бара лоисны вензяна темаөн. Весиг сэтшöм вылыс тшупöдьясын, мый Венгрияса Веськөдлан котыр вежис ассьыс видзөдлассö тема вылас. Таысь кыптöны юалöмьяс, кьдзи да мыйла вежис Веськөдлан котырлөн политикаыс. Медым вочавидзны юалöмыс вылө, колө төд вылын кутны уна помка, на пиын паметь политика, этносимволизм, туранизмлөн венгерскöй историяын коланлуныс да Венгрияса морт öшмөсьяс министр Миклош Кашлерлысь темаас

пуктõм пайсõ. Урасьõм тõлысьын ме бура дорйи ассьым магистр диссертация, кõни видлалі темасõ. Тайõ презентацияын ме кõсья сёрнитны ас исследование йылысь.

(Eesti keel) Ungari turanismi ideoloogia rõhutab sidet Ungari riigi ja teiste kunagiste Uurali-Altai keelkonda kuuluvate rahvaste vahel. Viimastel aastatel on see idee kogenud taassündi sellises mastaabis, et isegi Ungari valitsus on muutnud enda seisukohta ungarlaste päritolus. See ajendab küsima, miks ja kuidas on valitsuse oma vaateid muutunud Ungari turanismi osas. Selle küsimuse vastamiseks lähtub autor erinevatest teguritest, mille hulka kuuluvad mälupoliitika, etnosümbolism, Turanismi olulisus Ungari ajaloos ja roll, mida mängis Ungari inimressursside minister Miklós Kásler selles protsessis. Veebruaris kaitsesin edukalt magistritöö, kus uurin seda küsimust. Kavatsen selles ettekandes oma uurimistööd arutada.

Nguyen Simon

Twin-town relations in the Finno-Ugric World

Az előadásomban a Magyarország, Finnország és Észtország közötti testvérvárosi kapcsolatokat fogom bemutatni. Az előadás alapvető témája a finn-magyar és finn-észti testvérvárosi kapcsolatok működése, és az együttműködés megnyilvánulási formái. Bemutatom, hogy milyen sajátosságok jelennek meg a finnugor testvérvárosok között. Példákat hozok szoros testvérvárosi kapcsolatokra: az együttműködés konkrét típusaira, eseteire és eseményeire. A középpontba a magyar nézőpontot helyezem, így észti-finn kapcsolatok bemutatására nem kerül sor. A kutatás anyagát egyes városok polgármestereivel készített interjúk és a lakosok köreiből közzétett kérdőívek fogják képezni.

O'Rourke Patrick

Suomen Anbur-Seura

Финское Анбур-Общество, основанное в феврале 2020 года, представляет собой новую организацию по продвижению анбура (древнепермской письменности) в качестве альтернативного алфавита для уральских языков. Алфавит был создан апостолом Коми Стефаном Пермским в 14 веке. Причём анбур сначала использовался для древнекоми, а затем в качестве тайнописи для русского языка.

Основой финского Анбур-Общества является финский язык, но цель состоит в том, чтобы в конечном итоге сделать анбур доступным для всех уральских языков. С этой целью Общество разрабатывает алфавит для финского и других уральских языков. Это включает в себя также перевод анбура в цифровой формат путём создания инструментов для написания анбура онлайн и создания современных возможностей для использования алфавита. Кроме того, Общество исследует происхождение

алфавита и его развитие и стремится сделать алфавит известным как в уральском мире, так и за его пределами.

В этой презентации я представляю Общество и его деятельность с момента его создания. Я также представляю наши текущие идеи и проекты, над которыми работает Общество.

Romanova Marina

Conceptualization of time in the Udmurt language

The concept of time is closely embedded in our conceptual systems. Everything we think/ imagine about time is usually unconscious, automatically used, with conventional concepts. TIME mostly is conceptualized metaphorically. The article is devoted to the identification and analysis of cognitive metaphors of time within the Udmurt language, with a cognitive linguistic approach (Lakoff, Johnson 1980).

In the udmurt linguistics there are no many cognitive metaphors researches, so I consider my chosen topic would be relevant nowadays. The research corpus of my study is the National Corpus of the Udmurt language, the «Udmurt dunne» (Udmurt world) paper, and also the lector of the Udmurt language at the University of Szeged helped me with oral examples. Within the chosen corpus, time is conceptualized in the following cognitive metaphors in the Udmurt language: TIME IS SPACE, TIME IS MOTION (MOVING TIME /MOVING OBSERVER), TIME IS MONEY (TIME IS A LIMITED RESOURCE / TIME IS A VALUABLE COMMODITY), TIME IS A PERSON, TIME IS A FLYING OBJECT, THE TIME IS SUBSTANCE metaphor. In my research I didn't find TIME IS AN INSTRUMENT The revealed metaphors are universals because they can exist similarly in many languages. The study of metaphorization leads, on the whole, to a deeper understanding of the foundations of the national worldview, which determines various aspects of the linguistic worldview.

Ščegoļevs Dmitrijs

FORMATION AND ASSIMILATION OF KREEWINGS* SUBETNOS IN THE TERRITORY OF LATVIA IN THE 15th – 19th CENTURIES

*KREEWINGS as the prisoners of war were deported to Zemgale, Bauska area in 1444-45, after the invasion of the land of Novgorod by the master of the Livonian Order Heinrich Finke von Oferberg. This sparsely populated area (now Vecsaule, Brunava, Ceraukste, Jaunsaule parishes) was devastated by wars with the Lithuanians and was affected by the plague epidemic. The Kreewings completely lost their identity until the second half of the 19th century.

Theses

The problem of ethnogenesis of Votian, and especially Kreewing ethnos, is very poorly reflected in the scientific literature. Therefore, studying the available materials of the consolidation and assimilation processes taking place in other ethnic groups, a hypothesis emerged, which can logically explain the formation and assimilation of the Kreewing subethnos.

New archaeological and ethnographic discoveries indicate that the collective designations “votic”, “izhora” and their geographical location do not reflect the true ethnic situation in the 15th century. In Ingermanlandia. Even at the end of the 19th century, the self-identification of certain ethnic groups in Ingermanlandia and especially in Latvia, in the vicinity of Bauska, often did not apply.

In short, the fact that the Krewings ‘did not remember’ that they were of Votic origin can be explained by 3 circumstances:

1. The ancestors of the Krewings in Ingermanlandia called themselves ‘PEOPLE’, in Votic ‘Maaväci’ - the inhabitants of their land. The designation used for Vots and Izhora in the 15th century. was mostly used as a common marker in administrative acts, maps and region / district names for more convenient positioning.
2. The place, where Krewings come from, is most likely the region between Narva and the former Jamgorod (now the city of Kingisepp). This is indicated by the similarity of the Kreewing dialect to the dialect of the inhabitants of the present village of Kukкуси, which probably dates back to the 15th century.
3. This region of the Lower Luga River in the 14th century. was the territory of intense socio-economic contacts between the Vots and the Izhora. That is how the range of material heritage characteristic of izhora in in the culture of the Krewings can be explained.

Thus, the ancestors of the current Izhora ethnos came to the Lower Luga region, where they met the ancestors of the modern Vots, speaking the Proto-Kreewing dialect. With the onset of intense socio-economic interactions, the Proto-Krewings / vots took over part of the material culture from the Izhora (e.g. women's folk costume), while part of the Izhora adopted the Proto-Kreewing-Kukкуси dialect, which later transformed into the Kukкуси Votian and later the Kukкуси-Izhoric dialect., preserving several archaizes, which in other Votic dialects disappeared over time.

In Latvia, this proto-Kreewing dialect was preserved, over time more and more words and grammatical constructions were borrowed from the Latvian language, until it disappeared completely with the last ones spoken in the second part of 19th century.

Therefore, there is reason to believe that a Kreewing subethnos was formed in Latvia, which included a mixture of Votians, Izhora and later also Latvian ethnic groups.

This hypothesis helps:

1. Locate the geographical place / region of Kreewing origin;
2. Explain why the Kreewing-speaking Krewings had a strong heritage of the material culture of the Izhora;

3. To define the Kreewings, not as a relic of the Votic ethnos, but the Kreewings subethnos formed on the spot with its unique identity and culture in Latvia.

Shishov Nikita (ШИШОВ НИКИТА)

A magyar kormány magyar nemzeti kisebbségekkel kapcsolatos politikája 2010-2021 között

Ma mintegy 2-2,5 millió magyar nemzetiségű ember él a Kárpát-medencében. A 2011-es népszámlálás adatai szerint a legnagyobb magyar közösségek Románia (1 227 623 magyar), Szlovákia (458 467 magyar), Szerbia (253 899 magyar) és Ukrajna (kb. 150 000 magyar) területén találhatók.

A Kárpát-medencei magyar közösségek védelmében tett első intézkedések Orbán Viktor 1998-2002 közötti első miniszterelnökségének idején születtek meg, amikor a kormány gazdasági, politikai és kulturális programot dolgozott ki a határon túli magyar közösségek támogatására. Mindenekelőtt létrehozták az úgynevezett 'magyar igazolványt' (más néven 'zöld útlevel') – egy olyan okmányt, amely bizonyos kedvezményeket biztosít Magyarországon a szomszédos államokban élő magyarok és családtagjaik számára.

2010 óta a Fidesz-KDNP koalíció hatalomra kerülése óta a kormány ismét megerősítette az elcsatolt magyar nemzetrészek támogatását. A számos intézkedés közül az alábbiakat érdemes kiemelni:

1. Diplomáciai és jogi támogatás. A határon túli magyar állampolgárság megadásáról szóló 2010. május 26-ai törvény szerint az kaphat magyar állampolgárságot, akinek a felmenői 1920 előtt vagy 1940-1945 között magyar állampolgárok voltak. A határon túli magyarok szavazati jogot kapnak, mint a magyar állampolgárok. A hivatalos adatok szerint 2020-ig több mint 1,1 millió magyar kapott magyar állampolgárságot egyszerűsített eljárásban.
2. A külföldi magyar állampolgárok és magyar vállalkozások társadalmi-gazdasági támogatása a Bethlen Gábor Alapítványon keresztül, amely közvetlenül kapcsolódik a Szijjártó Péter vezette magyar Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz.
3. A magyar kulturális örökség rekonstrukciója az egykori magyar területeken.

Budapest 2010-2021 között rendkívül ügyesen alkalmazta a „soft power” politikáját, a magyarság politikai, gazdasági és kulturális támogatására épülő magyar kapcsolati hálót, és komoly eredményeket ért el a magyar nemzet határokon átívelő újraegyesítésében.

Střížková Dominika

From dialect to language: Meänkieli and its development under the influence of Swedish

Meänkieli, sometimes also called tornedalsfinska (Torne Valley Finnish) is one of the youngest and smallest minority languages in Scandinavia. The history of Meänkieli begins in 1809 when Sweden lost the territory of Finland to Russia. However, the new state border – set along the course of the Torne river – didn't respect the then linguistical border and part of the Finnish speaking population ended up on the Swedish side. These speakers struggled to keep their original language despite the strong Swedish influence. They also tried to show that Meänkieli is no longer a mere dialect of Finnish, but a new distinctive language. Their efforts were finally crowned with success in 2000 when the Swedish Parliament acknowledged Meänkieli as one of the Sweden's official minority languages and gave it also a legislative protection.

Meänkieli has developed over 200 years in very close contacts to the majority language Swedish. The influence and consequences of this language contact can be seen on different levels: lexical, syntactic and phonological. For example, the Swedish influence on the pronunciation in Meänkieli can be illustrated by the word culture: kultur (Swedish), kulttuuri (Finnish) and kylttyyri (Meänkieli). Even though this word is written with <u> both in Finnish and Swedish, the Swedish pronunciation of the letter <u> is closer to [y]. Meänkieli has accepted the Swedish pronunciation and it has reflected this change also in its orthography, using the letter <y> instead of <u>.

Števkó Andrej

Representation of Sami people in Finnish literature for young adult readers

Discussion about Sami people's depiction in the fiction books have received more attention during last decades. One of the reasons is that academic researchers are still more interested in cultural life of indigenous nations and its presentation worldwide. Authors of fiction from different cultural backgrounds use the theme related to indigenous nations to attract readers and somehow present own interest in those issues. In Sami case motifs are most often related to Sami mythology and culture.

We must emphasize that representation of these phenomena faces various problems and questions. They are e.g., tension between story and narrative, probable effect on prototypic reader etc. Many academic disciplines including narratology try to help in finding answers to them.

In this paper I would like to present some key methodologies that can be used to inspect the representation of Sami people in Finnish YA literature. Some of them I use also in my

dissertation. Another important point is to find if they are some common features which those stories share and how they affect reception of the texts.

My main goal is to give some examples how the Sami culture and traditional belief is presented in those books. Do they support stereotypic views that people sometimes have about Sami? Or can we see them on the contrary as a breakpoint to spread information about Sami as a modern indigenous nation, just proud of own traditions and culture?

Tambi Sergei

The history of the Estonian diaspora in the town of Toropets

The first Estonian settlers arrived in the town of Toropets in the 1860s. Most of them came from Võru and Tartu Counties.

As of 1897, about 3,000 Estonians lived in the Toropets District. In 1928, there were 300 Estonians in the town of Toropets and 2700 in the Toropets Region. A significant part of the Estonians lived outside Toropets – on farms. Estonians worked as millers, foresters and merchants.

In Toropets there were an Estonian Lutheran church, an Estonian Orthodox parish, Estonian Lutheran and Orthodox schools, and an Estonian Education Society. An Estonian choir and orchestra, as well as a theater society, operated there. In the 1920s, Estonian Song Festivals were held in Toropets several times.

In 1882, a separate area for Lutherans was allocated at the Orthodox cemetery in Toropets. As of 1903, among the Toropets Estonian settlers, 6,000 people professed Lutheranism. The Church of St. Peter was built in Toropets in 1877. In 1890, Johan Boas became pastor.

Before the Second World War, the Estonian Workers' Club, a co-operative society, and a drama circle worked in the city. In the early 1930s, several Estonian collective farms were formed in the Toropets Region. Local Estonians subscribed to the newspaper “Edasi”, which was printed in Estonian language in Leningrad.

At present time, descendants of Estonian settlers, who partially have preserved their Estonian surnames, live in Toropets. Unfortunately, they do not speak their native language, but carefully preserve the memory of their ancestors.

Timár Bogáta

The Migration of the Hungarians in Light of the Newest Archaeological Findings

A magyarok vándorlása a legújabb régészeti kutatások tükrében 2019-ben, az Ujelgi-tónál (Déli-Urál) talált sírok új fejezetet nyitottak a magyarok őstörténetének kutatásában. A lelet megtalálása és az ásatások magyar–orosz koordinációjú levezetése Türk Attila, a PPKE Régészeti Tanszékének adjunktusa évtizedes munkájának eredménye. Korábban a magyar őstörténet rendkívül adatszegény volt, így nem tartozott a régészeti kutatások kedvelt témái közé. Türk volt, aki a korábbi Szovjetunió múzeumait felkeresve, illetve orosz, ukrán és moldáv szakcikkeket áttanulmányozva, új magyargyanús leletekre bukkant, elsősorban Közép-Ukrajnában, Kelet-Moldovában és Cseljabinszk (Oroszország) környékén. Utóbbi eredménye az Ujelgi-tónál talált lelet, melynek nagy számú magyar jellegű (elsősorban fém)tárgyat találtak. Ennek eredményeképpen feltételezhető, hogy egyfelől a magyarok egy jelentős része nem vándorolt a Déli-Urál vidékéről nyugatra majd tovább a Kárpát-medencébe, másfelől a nyugatra vándorolt és a keleten maradt magyarok kapcsolatai sűrűbbek és élénkebbek voltak, mint azt korábban gondoltuk.

Előadásomban röviden ismertetem, mely eredmények és milyen formában módosították a magyarok vándorlásáról alkotott elméleteket az utóbbi években.

Várkonyi Flóra

Animal symbols and cultural identity in My Cat Yugoslavia by Pajtim Statovci /Eläinsymbolit ja kulttuurinen identiteetti Pajtim Statovcin Kissani Jugoslaviassa / Állatszimbólumok és kulturális identitás Pajtim Statovci Macskám, Jugoszlávia című regényében

One of the main themes of *My Cat Yugoslavia*, a novel by Pajtim Statovci, is the change of cultural identity of the first-person narrators, who migrated from Kosovo to Finland because of Yugoslav Wars. One of the narrators is Bekim, a homosexual man in his twenties. In my presentation I study the expression of the change of Bekim's cultural identity from Albanian to Finnish by animal symbols, cat and serpent. I consider them symbols which are related to Albanian culture, and in my interpretation, the double loss of the cat and the serpent by Bekim displays the change of his cultural identity. Due to the compulsory heterosexuality of the fictitious Albanian culture and society, which are depicted in the novel, Bekim feels that his homosexuality cannot be reconciled with Albanian cultural identity.

I rely on the theories of cultural identity, queer theory and symbology. In the novel cat is related to Albanian culture, in which it is considered a valueless and dirty animal, which is not kept as a pet. In the fictitious Albanian culture cat is othered, which links it to the character of Bekim, who is othered both in Albanian and Finnish cultural community, indeed, for different reasons. I also study the symbolic character of the speaking cat, through which negative meanings are related to the cat and the role of the requirements in Bekim's life which he attaches to Albanian culture. The serpent is analysed as a manifestation of negative feelings which his homosexuality evokes in Bekim.

Vojter Kitti

A nganaszan inferenciális evidenciális funkciói első és második személyben

A nganaszan nyelv evidencialitás rendszere három kategóriát foglal magában: a beszélő ismereteinek forrását az inferenciális *-hatu-*, a reportatív *-hajhu-*, valamint az auditív *-munə²-* és *-munuj-* toldalékok segítségével tudja kifejezni. Az inferenciális szuffixum elsődleges funkciója a vizuális bizonyítékon vagy következtetésen alapuló tudás jelölése, ám ezen kívül rendelkezhet a meglepetség, kételkedés, bizonytalanság, ironia és szarkazmus többletjelentésekkel is (Wagner-Nagy 2019: 277). Bizonyos evidenciális kategóriáknak különböző személyekben különböző jelentésük lehet. Ez elsősorban az első személyű előfordulásokra igaz: Aikhenvald (2004) ezt a jelenséget *first person effect*-nek, azaz első személy-hatásnak nevezi. *First person effect* alatt leginkább a kontrollhiány, azaz a cselekvés nem tudatos és szándékos mivolta, illetve a mirativitás, azaz meglepetség, váratlan információ értendő.

Kutatásom során a nganaszan inferenciálisának első és második személyű előfordulásait vizsgáltam a Hamburgi Egyetem nganaszan korpuszának szövegeiben (Brykina et al. 2018), azzal a céllal, hogy meghatározzam az első és második személyű alakok funkcióit, illetve az esetleges első személy-hatást az adott nyelv ezen kategóriájában. Előadásomban a korpuszstatisztikák szemléltetésével és a korpuszadatok elemzésével mutatom be a kutatás eredményeit, amelyek alátámasztották azon feltételezést, hogy a személyek közti jelentéskülönbségek a nganaszan inferenciálisában is észlelhetőek.

Főbb források:

Wagner-Nagy Beáta 2019: *A Grammar of Nganasan*. Brill, Leiden

Aikhenvald, Alexandra Y. 2004: *Evidentiality*. Oxford University Press, New York

Aikhenvald, Alexandra Y. 2018: *The Oxford Handbook of Evidentiality*. Oxford University Press, Oxford

Brykina, Maria - Valentin Gusev - Sándor Szeverényi - Beáta Wagner-Nagy 2018:

“*Nganasan Spoken Language Corpus (NSLC)*.” Archived in Hamburger Zentrum für Sprachkorpora. Version 0.2. Publication date 2018-06-12.

<http://hdl.handle.net/11022/0000-0007-C6F2-8>.

Volkova Sofiia

СОФИН и суверенная Удмуртия - экономически осуществимая мечта?

Россия – большая многонациональная страна, которая состоит из 85 субъектов на территории которых проживают более 190 народов. Федеральный бюджет РФ распределяется по всем регионам России неравномерно, и именно поэтому доход граждан и инфраструктура в каждом регионе отличается. Например, Республика Татарстан смогла сохранить в собственности республики природные богатства. В то время, как на остальной территории России московские предприниматели выкупают все крупные компании, земли, нефтяные и газовые точки. Так, например, в соседней Республике Удмуртия крупная нефтедобывающая компания «Удмуртнефть» была выкуплена «Роснефтью».

В недалекие 90-е годы после распада СССР Республика Татарстан пыталась выйти из состава России. Кульминацией попыток обрести независимость было провозглашение государственного суверенитета в 1992 году, основанием для которого были результаты референдума. Положение республики по-прежнему осталось более сильным, чем в других регионах России.

В 30-е годы 20 века в Удмуртии начался период массовых репрессий, люди активно выражали свою гражданскую позицию. В 1932 развернулось следствие по делу «СОФИН», деятельность которого «направлена на отторжение Удмуртской АО и других финно-угорских автономий от СССР. Целью было якобы создание конфедерации, где финно-угорские народы могли поддерживать друг друга, развивать свою культуру и языки. Данная идея была выдвинута лишь в качестве гипотезы, но органы власти СССР восприняли эту идею за националистическую, антисоветскую, террористическую деятельность. Но что было бы, если бы конфедерация действительно образовалась, а Удмуртия стала независимым государством внутри большого государства. Целью данного исследования является рассмотрение гипотезы образования суверенного государства внутри другого государства, а также «существование конфедерации» СОФИН в современном мире. Возможно ли существование Республики Удмуртия без поддержки РФ и сможет ли республика быть экономически устойчивой?

Vorlíková Zuzana

Semantics of intensifiers in Finnish

This paper is focused on Finnish intensification expressions in the form of the genitive case of adjectives and on adjectives intensified by them. Research is carried out in the form of corpus-based analysis for the purpose of seeing if semantics of intensification expressions affect the possibility of their combination with intensified adjectives. First of all, the corpus

analysis attention focuses on what semantic features intensification expressions themselves have. Intensification expressions are categorized into groups on the basis of these features. Three of the groups are a subject of a more detailed analysis. The purpose of this part of the analysis is to find out if different groups of intensification expressions appear in different contexts and if expressions belonging to the same group prefer a combination with the same adjectives. At the end, a brief comparison with the same phenomenon in Czech language will follow.

Corpus:

BENKO, V.: Araneum Finnicum Maius, version 15.04. Institute of the Czech National Corpus, Faculty of Arts, Charles University, Prague 2015. Available online: <http://www.korpus.cz>.

Literature:

AHLMAN, Erik. Adverbeista. In: Virittäjä 1/1933, str. 137–158.

ORPANA, Terttu. Kuvaus vai kommentti – Tutkimus suomen kielen adjektiiviadverbien semanttisesta tulkinnasta. Tampere: University of Tampere, 1988.

VISK = HAKULINEN, Auli, et al. 2004: Iso suomen kielioppi. Helsinki: SKS. Verkoversio. Available online: <http://scripta.kotus.fi/visk>.

Vyatchina Maria

Targeting Trachoma in early Soviet Russia: a Finno-Ugric perspective on the disease

The research is focused on the social history of Early-Soviets medical campaigns targeting trachoma. Historically, trachoma is considered a «social» disease especially spread among poor social groups. In the Late Russian Empire and during the early Soviet years, trachoma has been associated with «inorodtsy» category (in general, the term was used for non-Slavic people). Based on archival documents and visual materials, the study shows how physicians, scholars, and bureaucrats have recognized reasons for as well as accounts of the epidemics in the 1920-1950s in the Volga-Ural region. In contrast to standard interpretations, I argue, that for the government, blindness caused by the disease was considered not only a problem of disability. Trachoma was also the topic deeply rooted in the language of poverty, inequality, and class awareness. Thus, the Bolsheviks developed the social-hygiene propaganda as an answer to the so-called cultural inferiority of ethnic minorities. I pursue the idea that the efficiency of trachoma curing among Finno-Ugric people was enriched by anti-colonial rhetorics where emancipated women from non-Russian ethnic groups were encouraged to culturize the general population.

Wojnarová Soňa

***Finnic and Slavic language contact zone in north-western Russia /
Itämerensuomalaisten ja slaavilaisten kielikontaktit Luoteis-Venäjällä***

The aim of this presentation is to introduce the research project called *Interlinking language and material culture – a study of European populations in time and space* (currently in progress) which consists in combining the material evidence (archaeology) and language preserved in place names. The target areas are language contact zones on the outer reaches of Slavic settlement in Germany, in Bavaria and Schleswig-Holstein, where the Slavic settlements were absorbed by German/ic peoples and the use of Slavic language ceased by the 12th century. This presentation focuses on the third area, Finnic/Slavic language contact zone in the north-eastern Baltic Rim (i. e. northwestern Russia) which underwent the opposite process, the Finnic languages being substituted by Slavic, however the evidence of the Finnic languages and settlement is still to be found in place names. The research is primarily (but not entirely) based on quantitative approach which (with the help of geospatial analysis and statistical methods) should show the correlations in the data between sites associated with the place names of Finnic origin and concentrations of archaeological evidence (burial sites). Qualitative approach is applied on the level of preparing the linguistic data (i.e. the analysis and tagging the place names). We expect the toponymic outcomes of language contact scenarios to shed light on the sociolinguistic contexts from which they emerged.

Yamurzina Lyudmila (Ямурзина Людмила Васильевна)

Tallinna mari seltsi naiste initsiatiivid

Eestis tegutsevad 2 mari seltsi - üks on Tartus ja teine on Tallinnas. Tallinna mari selts on loodud 2008 aastal. Seltsi liikmete keskmine vanus on 42 aastat. Kõige aktiivsemad seltsis on kõrgharitud naised.

Naised suhtuvad seltsisse hobbina, mida aitab ellu eesmärki viia - tutvustada mari kultuuriga, näidata kes on marilased ehk realiseerida oma etnilist identiteedi. Enamus seltsi liikmetest on tulnud Eestisse Hõimurahvaste programmi kaudu, ja see programm jätkab väikeste soome-ugri rahvaste toetamist. See tugi aitab meie seltsi liikmetele kergemini realiseerida oma rahvuse identiteedi, kui kodumaal, ehk ise naised ütlevad, et Eestis marilanna olla kergemini, kui Marimaal.

Aga kuidas saab rahvusseltsi raames realiseerida oma rahvusidentiteedi võõral maal? Meie seltsi naised leidsid seda võimaluse traditsioonilise mari tikkimise kaudu. Mari tikand tehakse erilises tehnikas, kus on loetakse niidite arvu. Mari tikandi tehnika on vähe kasutatud muude rahva kultuurides.

Meie seltsi kolm naised - Tkachenko Elena, Natalja Lill ja Zhanna Toht erinevatel ajal, erinevatel viisil mari tikkimise kaudu avastasid teistele mari kultuuri ja tõstsid endale oma rahvuseidentiteedi.

Alguses, 2013-2014 aastatel Elenaga korraldasime esimesed kohtumised, kus hakkasime õpetama mari tikkimist teistele. Hiljem meie mari disainer Natalja Lill hakkas looma omapäraseid asjad mari mustri - kaasaegsid riided, kotid jne. Siis kunstnik Zhanna Toht lõi pildiseeriat, kus on piltidel ühendatud tikand koos akvarelli joonistusega.

Seega, tänu arhailisele mari tikkimise viisile meie seltsi naised toetavad oma rahvuse identiteedi ja, teiselt poolt, meie seltsil on tekkinud oma brand - kuulus mari tikand.

Yanzhimaev Boris (Янжимаев Борис)

Radioactive contamination and reindeer herding in life of some Finno-Ugric peoples

The accumulation of radionuclides in food chains can be very unpredictable, and it is difficult to say in advance which food product will have the greatest radioactivity and which social group will suffer as a result. So, after the nuclear weapons tests on Novaya Zemlya, and then after the Chernobyl accident, representatives of the small northern peoples such as Nenets and Saams suffered the most as a result of the nuclear activities of mankind. This happened because the basis of their diet is deer meat. And up to 90% of the deer's diet in winter is made up of lichens. Lichens are perennial organisms, they cover large areas and absorb nutrients and trace elements from atmospheric precipitation. That is, it is an ideal system for collecting radioactive fallout. Deer eat lichens from large areas, and radionuclides accumulate in them, then pass into the human body. The differences in the content of radionuclides in the body of the control group of the population and in the body of reindeer herders are 2-3 orders of magnitude.

Zamyatin Konstantin

Russian language policy and support for the maintenance of linguistic diversity

The Russian legislation proclaimed the equality of all languages of the peoples of Russia and guarantees of their preservation and development. It also not only secured the right to freely use these languages, but also introduced the status of the state languages of Russia and the republics. In recent years, on the one hand, of the priority support was given for the Russian language as the state language and the "language of the state-forming people", and on the other hand, of the weakening of the position of other languages of Russia and, as a consequence, an increase in the demands for guarantees of the preservation of linguistic diversity. In my presentation, I will analyze legal acts and political documents in order to trace the main trends in the development of the current situation and determine the place of

linguistic diversity in legal and political discourses, as well as the existing possibilities for its preservation in the framework of institutions and informal practices within the Russian legal and political system. The Russian legislation envisages the approval of governmental programs on the maintenance and development of the languages of Russia but no federal program was passed on the issue. Yet, in one of the 2020 Russian constitutional amendments Russia once more emphasised its commitment to the preservation of ethnocultural and linguistic diversity, which became a bargaining chip in the game with the Russian nationalists. The respective program's development got the presidential go-ahead, which created a window of opportunity to pass the program.